

Βούλγαρην αγωνιστήν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1832· μετὰ ταῦτα περιορίσθη εἰς τὴν πατρίδα του ὅπου ἐπὶ δεκαετίαν διετέλεσε δήμαρχος τῆς Ἰδρας· ἀπελύθη δὲ τῆς θέσεως ταύτης ὡς μὴ ἀναγνωρίσας τὴν σεπτεμβριανὴν μεταπολίτευσιν. Ὡς πρωθυπουργὸς προσεκλήθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1855 διαδεχόμενος τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἀειμνήστου Μαυροκορδάτου, ἐκυβέρνησε δὲ μέχρι τοῦ

λιτικῇ του ἐπιρροή ὑπέστη βαθμυδὸν τὰς συνήθεις εἰς πάντα πολιτευόμενον ἀλλοιώσεις· ἔκτοτε ἐντὸς 14 ἐτῶν ἐχρημάτισε ἑξάκις πρωθυπουργὸς τὸ 1863, τὸ 65, τὸ 66, τὸ 68, τὸ 71 καὶ 74. Ἀπεβίωσε τὴν 29 Δεκεμβρίου 1877 κατὰ τὴν 1 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο ἐπισημοτάτη, πάντων τῶν πολιτικῶν, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, καὶ ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων καὶ πλήθους ἀ-

1857· δύο ἔτη μετὰ ταῦτα ἤρξατο τὴν κατὰ τοῦ Ὁλῶνος ἀντιπολίτευσιν, εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ ὁποίου συνετέλεσεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ὁμοθυμῶς ἀναγνωρισθεὶς ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως. Αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἦσαν αἱ διασημότεραι τοῦ βίου του· ἡ δημοτικότης του κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτο μεγάλη. Μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἡ πο-

πείρου παρακολουθοῦντος, καίπερ τοῦ καιροῦ ὄντος ψυχροῦ καὶ βροχεροῦ. Ἐν τῇ ναφ' ἀνέμενε τὸν ἐπίσημον νεκρὸν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μεταβάς προηγουμένως. Λόγοι δ' ἐπικηδεῖοι ἐξεφωνήθησαν τρεῖς, ὑπὸ τοῦ κ. Σαριπόλου, ὑπὸ τοῦ κ. Κουπιτώρη καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πονηροπούλου. Ὁ βασιλεὺς μετὰ τὴν ἐπικηδεῖαν τελετὴν ἡσπάσθη τὸν νεκρὸν, ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ